Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE,
predstavljeni 3. septembra 2020[1]

Zadeva C-563/19 P

Recylex SA,
Fonderie et Manufacture de Métaux SA,
Harz-Metall GmbH
proti

Evropski komisiji

„Pritožba – Omejevalni sporazumi – Nakupne cene odpadnih svinčevih akumulatorjev – Točka 26 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 – Delna imuniteta – Merilo, ki se uporablja – Razvrstitev za znižanje globe – Kronološki vrstni red“

1. S pritožbo, ki je predmet teh sklepnih predlogov, družbe Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA in Harz-Metall GmbH (v nadaljevanju: skupaj: Recylex ali pritožnice) predlagajo razveljavitev sodbe z dne 23. maja 2019, Recylex in drugi/Komisija[2], s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo, ki so jo pritožnice vložile zoper Sklep Komisije z dne 8. februarja 2017 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU[3] (v nadaljevanju: sporni sklep).

2. V okviru te pritožbe se mora Sodišče izreči zlasti glede razlage točke 26, tretji odstavek, obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov[4] (v nadaljevanju: obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2006), ki določa, da se podjetjem, ki izpolnjujejo nekatere zahteve, dodeli delna imuniteta pred globami v zvezi z nekaterimi elementi kršitve. Sodišče bo moralo zlasti pojasniti, koliko so bila merila za dodelitev delne imunitete podjetjem, kot je predvidena v navedeni določbi, spremenjena v primerjavi s predhodno različico obvestila o prizanesljivosti[5] (v nadaljevanju: obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002) glede na različno ubeseditev, ki jo je Komisija uporabila v primerjavi s tisto iz točke 23, tretji odstavek, tega predhodnega obvestila.

I. Pravni okvir

3. Tretji del obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 obravnava znižanje globe. Del A, naslovljen „Izpolnjevanje zahtev za znižanje globe“, zajema točke od 23 do 26. V točki 23 je določeno: „Podjetja, ki razkrijejo svojo udeležbo v domnevnem kartelu z vplivom na trgovino Skupnosti, vendar ne izpolnjujejo pogojev iz dela II zgoraj [v zvezi z imuniteto pred globami], so lahko upravičena do znižanja globe, ki bi jim sicer bila naložena.“ V točki 24 je določeno: „Da bi bilo do tega upravičeno, mora podjetje zagotoviti Komisiji dokazna sredstva o domnevni kršitvi, ki pomenijo znatno dodano

1 Jezik izvirnika: italijanščina.

2 T-222/17, EU:T:2019:356.

3 C(2017) 900 final (Zadeva AT.40018 – Recikliranje avtomobilskih akumulatorjev).

4 UL 2006, C 298, str. 17.

5 Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155).

vrednost v primerjavi z dokaznimi sredstvi, s katerimi Komisija že razpolaga […].“ V točki 25 je opredeljen pojem „dodane vrednosti“. V zadnjem stavku te točke je pojasnjeno, da „[…] na vrednost dokaznih sredstev vpliva tudi stopnja potrebe po dopolnitvi dokaznih sredstev z drugimi viri, da bi se zadevna dokazna sredstva lahko uporabila zoper druga podjetja v zadevi, tako da bo samostojnim dokaznim sredstvom priznana večja vrednost kot pa dokaznim sredstvom, kot so izjave, ki v primeru ugovora potrebujejo dopolnilno gradivo v podporo“.

4. Točka 26, prvi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 določa:

„Komisija bo v vsaki končni odločbi, sprejeti na koncu upravnega postopka, določila stopnjo znižanja, dodeljeno podjetju, glede na globo, ki bi bila sicer naložena. Za:

– prvo podjetje, ki predloži dokazna sredstva, ki pomenijo znatno dodano vrednost: znižanje od 30 do 50 %;

– drugo podjetje, ki predloži dokazna sredstva, ki pomenijo znatno dodano vrednost: znižanje od 20 do 30 %;

– vsa naslednja podjetja, ki predložijo dokazna sredstva, ki pomenijo znatno dodano vrednost: znižanje do 20 %.“

5. Točka 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 določa: „Če prosilec za znižanje globe kot prvi predloži samostojna dokazna sredstva v smislu točke (25), ki jih Komisija uporabi za ugotovitev dodatnih dejstev, ki povečujejo resnost ali trajanje kršitve, Komisija ne bo upoštevala teh dodatnih dejstev pri določanju globe, ki bo naložena podjetju, ki je predložilo ta dokazna sredstva“ [6].

6. Točka 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 določa: „[…] če podjetje zagotovi dokaze, ki se nanašajo na dejstva, za katera Komisija prej ni vedela, in ki se neposredno nanašajo na težo ali trajanje domnevnega kartela, Komisija teh elementov ne bo upoštevala pri določanju globe, ki naj se naloži podjetju, ki je te dokaze zagotovilo“.

II. Dejansko stanje

7. Dejansko stanje je, kolikor je pomembno v obravnavani zadevi, opisano v točkah od 1 do 11 in od 67 do 72 izpodbijane sodbe.

8. Družbe pritožnice so registrirane v Belgiji, Franciji oziroma Nemčiji in se ukvarjajo s proizvodnjo recikliranega svinca in drugih izdelkov (polipropilen, cink in posebne kovine).

9. Komisija je s spornim sklepom ugotovila, da so podjetje Recylex in tri druga podjetja – Campine NV in Campine Recycling NV (v nadaljevanju: skupaj: Campine), Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH in Société de traitement chimique des métaux SAS (v nadaljevanju: skupaj: Eco-Bat) ter Johnson Controls, Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co. KG in Johnson Controls Recycling GmbH (v nadaljevanju: skupaj: JCI) – sodelovala pri enotni in trajajoči kršitvi člena 101 PDEU

6 Ugotavljam, da je podobna določba, sicer z drugačno ubeseditvijo, tudi v členu 18(3) Direktive (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o krepitvi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravilnega delovanja notranjega trga (UL 2019, L 11, str. 3). Ta določba se glasi: „Če prijavitelj predloži prepričljive dokaze, ki jih nacionalni organ, pristojen za konkurenco, uporabi za dokazovanje dodatnih dejstev, ki privedejo do povišanja glob v primerjavi z globami, ki bi se sicer izrekle udeležencem v skrivnem kartelu, države članice zagotovijo, da nacionalni organ, pristojen za konkurenco, pri določanju globe, ki se izreče prijavitelju za znižanje glob, ki je priskrbel ta dokaz, ne upošteva takih dodatnih dejstev.“

v sektorju nakupa odpadnih svinčevih avtomobilskih akumulatorjev, ki se uporabljajo za izdelavo recikliranega svinca, v obdobju od 23. septembra 2009 do 26. septembra 2012, storjeni v obliki sporazumov in/ali usklajenih ravnanj, katerih predmet je bil usklajevanje cen (glej člen 1 spornega sklepa).

10. Preiskava se je začela na podlagi prošnje za imuniteto pred globami v smislu obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ki ga je vložilo podjetje JCI 22. junija 2012. Komisija je 13. septembra 2012 temu podjetju na podlagi točke 18 tega obvestila dodelila pogojno imuniteto (točka 29 obrazložitve spornega sklepa).

11. Komisija je od 26. do 28. septembra 2012 opravila inšpekcijske preglede v prostorih podjetij JCI, Recylex, Eco-Bat in Campine v Belgiji, Franciji in Nemčiji (točka 30 obrazložitve spornega sklepa).

12. Podjetji Eco-Bat, 27. septembra 2012, in nato Recylex, 23. oktobra 2012, sta vložili prošnji za imuniteto ali – če tema prošnjama ne bi bilo ugodeno – prošnji za znižanje globe na podlagi obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. Podjetje Campine je 4. decembra 2012 vložilo prošnjo za znižanje globe na podlagi istega obvestila (točka 31 obrazložitve spornega sklepa).

13. Komisija je 24. junija 2015 začela upravni postopek zoper podjetja JCI, Recylex, Eco-Bat in Campine in jih obvestila o očitanih kršitvah. Komisija je podjetji Eco-Bat in Recylex z dopisom z istim datumom obvestila o svoji predhodni ugotovitvi, da imajo dokazi, ki sta jih Komisiji posredovali ti podjetji, znatno dodano vrednost v smislu točk 24 in 25 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 in da jima zato namerava znižati globo, ki bi jima bila naložena. Komisija je tudi obvestila podjetje Campine, da mu ne namerava znižati globe (točka 33 obrazložitve spornega sklepa).

14. Komisija je v spornem sklepu pritožnicam naložila solidarno plačilo globe v višini 26.739.000 EUR zaradi sodelovanja pri očitani kršitvi od 23. septembra 2009 do 26. septembra 2012 (glej člen 1(1)(d) in člen 2(1)(d)).

15. Komisija se je v točkah od 384 do 411 obrazložitve spornega sklepa izrekla glede uporabe obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 za podjetja, odgovorna za kršitev.

16. Komisija je, prvič, podjetju JCI dodelila imuniteto pred globami v smislu točke 8(a) obvestila, ker je ugotovila, da sodelovanje tega podjetja izpolnjuje pogoje iz točke 12 obvestila (točke od 384 do 386 obrazložitve spornega sklepa).

17. Drugič, menila je, da je podjetje Eco-Bat prvo predložilo dokaze z znatno dodano vrednostjo, zato mu je dodelila največje znižanje globe, in sicer v višini 50 %, kot je navedeno v točki 26, prvi odstavek, prva alinea, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 (točke od 387 do 393 obrazložitve spornega sklepa).

18. Tretjič, Komisija je podjetju Recylex dodelila znižanje globe v višini 30 % v smislu točke 26, prvi odstavek, tretja alinea, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ker je menila, da je to podjetje drugo predložilo dokaze z znatno dodano vrednostjo, ki so se nanašali zlasti na: (i) nastanek omejevalnega sporazuma; (ii) različne protikonkurenčne stike, ki jih druga podjetja niso navedla; (iii) večstransko srečanje v Windhagnu 23. septembra 2009, kjer se je začela kršitev, in (iv) različne telefonske stike in izmenjave sporočil med podjetjem Recylex in njegovimi konkurenti (točke od 394 do 399 obrazložitve spornega sklepa). Komisija je zavrnila trditve podjetja Recylex, na podlagi katerih naj bi bilo upravičeno do večjega znižanja globe, in sicer za 50 % namesto 30 %. Čeprav je priznala, da je podjetje Recylex prvo predložilo pojasnila o srečanju v Windhagnu, je Komisija zlasti pojasnila, da so se ta dokazila nanašala na „organizacijska vprašanja“ in da je že med inšpekcijskim pregledom pri podjetju Campine pridobila „samostojna dokazna sredstva“ o dnevnem redu in vsebini sestanka (točka 401 obrazložitve spornega

sklepa, ki napotuje na točki 68 in 69). Komisija je tudi zavrnila trditev podjetja Recylex, da je to podjetje prvo predložilo dokazila o dejavnosti kartela v Franciji. Glede tega je Komisija pojasnila, da „je že imela informacije o geografskem obsegu omejevalnega sporazuma, vključno v zvezi s Francijo“ (točka 402 obrazložitve spornega sklepa).

19. Komisija je nazadnje zavrnila prošnjo za znižanje globe, ki jo je vložilo podjetje Campine (točke od 404 do 411 obrazložitve spornega sklepa).

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

20. Podjetje Recylex je 18. aprila 2017 zoper sporni sklep vložilo tožbo na podlagi člena 263 PDEU, s katero je predlagalo znižanje naložene globe. V utemeljitev tožbe je navedlo šest tožbenih razlogov. S prvima tožbenima razlogoma je uveljavljalo napako pri uporabi točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. V bistvu je trdilo, da bi moralo biti upravičeno do delne imunitete pred globami, določene v navedeni določbi, ker je prvo predložilo samostojna dokazna sredstva, na podlagi katerih je Komisija po eni strani ugotovila datum začetka kršitve (prvi tožbeni razlog) in po drugi strani trajanje kršitve na francoskem trgu (drugi tožbeni razlog). S tretjim tožbenim razlogom je ugovarjalo povečanju za 10 %, ki se je zanj uporabilo na podlagi točke 37 smernic za izračun glob[7]. S četrtim tožbenim razlogom je Komisiji očitalo, da mu je napačno dodelila znižanje globe v višini 30 % z uporabo druge alinee prvega odstavka točke 26 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 namesto znižanja v višini 50 % na podlagi prve alinee, čeprav je prvo predložilo samostojna dokazna sredstva o trajanju kršitve in njeni geografski razsežnosti. V petem tožbenem razlogu je navajalo kršitev načel sorazmernosti, prepovedi diskriminacije in individualizacije kazni. Nazadnje, s šestim tožbenim razlogom je podjetje Recylex Splošnemu sodišču predlagalo, naj uporabi svojo neomejeno pristojnost nadzora za odobritev roka za plačilo še dolgovanih delov globe.

21. Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo in podjetju Recylex naložilo plačilo stroškov.

IV. Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

22. Podjetje Recylex je 23. julija 2019 v sodnem tajništvu Sodišča vložilo pritožbo, ki je predmet teh sklepnih predlogov.

23. S pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bila z njo potrjena globa, ki mu jo je naložila Komisija s spornim sklepom, in v delu, v katerem mu je bilo naloženo plačilo stroškov;

– sporni sklep razveljavi v delu, v katerem mu je Komisija naložila globo 26.739.000 EUR;

– naloženo globo zniža[8] in

– Komisiji naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred Splošnim sodiščem.

24. Komisija Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in podjetju Recylex naloži plačilo stroškov.

7 Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

8 Podjetje Recylex predlaga, naj se globa zniža na: 5.876.512 EUR, če bo ugodeno vsem trem pritožbenim razlogom; 17.677.434 EUR, če bo ugodeno prvemu pritožbenemu razlogu; 13.302.718 EUR, če bo ugodeno drugemu pritožbenemu razlogu; 19.099.000 EUR, če bo ugodeno samo tretjemu pritožbenemu razlogu; 8.227.117 EUR, če bo ugodeno prvemu in drugemu pritožbenemu razlogu; 12.626.738 EUR, če bo ugodeno prvemu in tretjemu pritožbenemu razlogu; 9.501.941 EUR, če bo ugodeno drugemu in tretjemu pritožbenemu razlogu.

V. Pravna presoja

A. Uvodne ugotovitve

25. Namen programov prizanesljivosti je doseči, da podjetja, ki sodelujejo v skrivnem omejevalnem sporazumu, zaradi njihovega težavnega odkrivanja in preiskovanja sama prijavijo take sporazume ter sodelujejo z organi, pristojnimi za konkurenco in jim omogočijo hitro ustavitev kršitve. Podlaga za te programe je prepričanje, da cilj odkriti in kaznovati omejevalne sporazume v interesu trgov, potrošnikov in samih žrtev takih nezakonitih ravnanj prevladuje nad ciljem izreči kazen podjetjem, ki se odločijo sodelovati [9].

26. Obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2006 vsebuje smernice, ki jih Komisija upošteva pri obravnavanju prošenj za prizanesljivost zaradi preglednosti in ob upoštevanju pričakovanj podjetij, ki nameravajo sodelovati [10]. Gre torej za pravila ravnanja, katerih namen je ustvariti zunanje učinke in ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti, Komisija pa v konkretnem primeru od njih ne more odstopati, ne da bi navedla razloge, ki so skladni z načelom enakega obravnavanja [11].

27. Poleg tega je treba ugotoviti, da so pravila o prizanesljivosti izjema od določb prava Unije, ki prepovedujejo protikonkurenčne omejevalne sporazume, zato jih je treba razlagati strogo [12].

28. Podjetje Recylex v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

29. S prvim in drugim pritožbenim razlogom ugovarja razlagi točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ki jo je podalo Splošno sodišče, ter uporabi tega pravila za konkretni primer pritožnic. Zato bom ta razloga obravnaval skupaj.

30. S tretjim pritožbenim razlogom podjetje Recylex Splošnemu sodišču očita, da je napačno ugotovilo, da Komisija ni naredila napake, ker ni uporabila znižanja v razredu od 30 do 50 % z uporabo prve alinee točke 26, prvi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

B. Prvi in drugi pritožbeni razlog

31. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na točke od 79 do 99 izpodbijane sodbe in je razdeljen na tri dele. S prvim delom podjetje Recylex trdi, da je obrazložitev Splošnega sodišča nedosledna in nejasna glede pravnih meril, na katerih temelji dodelitev delne imunitete v smislu točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. Z drugim in tretjim delom prvega pritožbenega razloga podjetje Recylex očita izkrivljanje dokazov in kršitev pravil o dokaznem bremenu, ker je Splošno sodišče štelo, da so lastnoročni zapiski podjetja Campine Komisiji omogočili, da je ugotovila obstoj večstranskega protikonkurenčnega sestanka v Windhagnu 23. septembra 2009.

32. Z drugim pritožbenim razlogom zoper točke od 100 do 108 izpodbijane sodbe podjetje Recylex očita napačno razlago in uporabo pogojev za dodelitev delne imunitete v smislu točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ker je Splošno sodišče menilo, da je Komisija pravilno zavrnila uporabo tega pravila za pritožnice samo na podlagi ugotovitve, da je bila ta institucija že seznanjena s tem, da je protikonkurenčni omejevalni sporazum obstajal tudi v Franciji.

9 Glej v tem smislu točko 3 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

10 Glej točko 38 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

11 Glej po analogiji sodbi z dne 18. maja 2006, Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients/Komisija (C-397/03 P, EU:C:2006:328, točka 91), in z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija (C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 60).

12 Glej v tem smislu sodbo z dne 27. februarja 2014, LG Display in LG Display Taiwan/Komisija (T-128/11, EU:T:2014:88, točka 167).

1. Prvi del prvega pritožbenega razloga in drugi pritožbeni razlog: nedoslednost obrazložitve in napačna razlaga pravnega merila za dodelitev delne imunitete

a) Izpodbijana sodba

33. V točkah od 79 do 99 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče preučilo prvi pritožbeni razlog, s katerim je podjetje Recylex ugovarjalo odločitvi Komisije, da mu ne dodeli delne imunitete glede dokaznih sredstev, ki se nanašajo na sestanek v Windhagnu 23. septembra 2009, ki jih je predložilo to podjetje.

34. V točkah 84 in 85 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče najprej opozorilo na namen točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, nato pa na podlagi navedb v sodbi z dne 29. februarja 2016, Deutsche Bahn in drugi/Komisija [13] (v nadaljevanju: sodba Deutsche Bahn) pojasnilo, da uporaba izrazov „kot prvi predloži samostojna dokazna sredstva“ omogoča sprejetje ozke razlage te določbe in njeno omejitev na primere, v katerih podjetje, ki je sodelovalo v omejevalnem sporazumu, Komisiji predloži „novo informacijo“. V točki 86 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče navedlo, da logika delne imunitete, kot je razložena v sodni praksi, ki se nanaša na točko 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002, in zlasti v sodbi z dne 23. aprila 2015, LG Display in LG Display Taiwan/Komisija [14] (v nadaljevanju: sodba LG Display), ni bila spremenjena z besedilom točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 in da je merilo za uporabo te določbe še naprej predložitev dokaznih sredstev, ki se nanašajo na „novo dejstvo“, ki poveča resnost ali trajanje kršitve, razen primerov, v katerih se je podjetje omejilo na predložitev dokaznih sredstev, ki omogočajo okrepitev dokazov o obstoju kršitve. Splošno sodišče je s sklicevanjem na točko 81 sodbe LG Display pojasnilo tudi, da če podjetje predloži informacije, ki se nanašajo na dejstva, „za katera je Komisija prej vedela“, je treba prošnjo za delno imuniteto v smislu točke 26, tretji odstavek, obvestila o sodelovanju iz leta 2006 zavrniti, ne da bi bilo treba primerjati dokazno vrednost teh informacij s tistimi, ki jih je pred tem predložilo drugo podjetje (točka 88 izpodbijane sodbe). Ocenjevanje dokazne vrednosti dokaznih sredstev, ki jih predloži prosilec za delno imuniteto, je po mnenju Splošnega sodišča potrebno samo, če se te informacije nanašajo na novo dejstvo, ki poveča resnost ali trajanje kršitve (točka 89 izpodbijane sodbe).

35. Splošno sodišče je na podlagi zgoraj navedenih načel zavrnilo vse trditve podjetja Recylex, podane v okviru prvega pritožbenega razloga.

36. Splošno sodišče je v točkah od 100 do 108 preučilo drugi pritožbeni razlog, s katerim je podjetje Recylex ugovarjalo odločitvi Komisije, da mu ne dodeli delne imunitete v zvezi z dokaznimi sredstvi, ki jih je predložilo glede kršitve v Franciji. V točki 104 izpodbijane sodbe se je Splošno sodišče sklicevalo na načela, navedena v točkah od 82 do 89 te sodbe, v točkah od 105 do 107 pa je ta načela uporabilo in zavrnilo drugi tožbeni razlog.

b) Trditve strank

37. V okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga podjetje Recylex Splošnemu sodišču očita nedosledno in nejasno obrazložitev glede pravnega merila, ki se uporablja za podelitev delne imunitete iz točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. V nekaterih delih izpodbijane sodbe naj bi se Splošno sodišče sklicevalo na merilo, ki temelji na tem, da Komisija ni bila seznanjena z dejstvi, na katera se nanašajo dokazna sredstva, ki jih je predložilo podjetje (točke 88, 91 in 96), v drugih pa na merilo, ki temelji na sposobnosti Komisije, da ta dejstva potrdi na podlagi dokazov, ki jih je predložilo podjetje (točki 93 in 95).

13 T-267/12, neobjavljena, EU:T:2016:110, točka 377.

14 C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 79.

38. V okviru drugega pritožbenega razloga podjetje Recylex Splošnemu sodišču očita, da je obrazložitev utemeljilo na merilu „seznanjenosti“ Komisije z dejstvi, na katera se nanašajo dokazna sredstva, ki jih je predložilo podjetje, ki prosi za dodelitev delne imunitete. Čeprav je bilo to merilo dejansko izbrano v točki 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002, pa naj nikakor ne bi bilo utemeljeno v obvestilu o prizanesljivosti iz leta 2006.

39. Podjetje Recylex meni, da je merilo, ki se uporablja na podlagi točke 26, tretji odstavek, tega obvestila, to, da se preveri, ali je podjetje prvo predložilo samostojna dokazna sredstva, ki Komisiji omogočajo, da ustrezno dokaže dodatna dejstva, ki povečujejo resnost ali trajanje kršitve. Po tej določbi naj torej ne bi bilo pomembno, ali je bila Komisija ob vložitvi prošnje za delno imuniteto že seznanjena z dejstvi, na katera se nanašajo dokazna sredstva, na katerih temelji ta prošnja, ampak ali je že bila sposobna ustrezno dokazati resničnost teh dejstev brez uporabe teh dokaznih sredstev.

40. V nasprotju s tem, kar trdi Splošno sodišče, podjetje Recylex meni, da uporaba točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 zahteva dejansko primerjavo med dokazno vrednostjo informacij, ki jih je predložilo podjetje, ki prosi za delno imuniteto, in informacij, s katerimi je bila Komisija že seznanjena. V utemeljitev svoje trditve podjetje Recylex napotuje na točki 405 in 406 sodbe Deutsche Bahn ter na sodbi z dne 29. februarja 2016, Schenker/Komisija [15], in z dne 17. maja 2013, MRI/Komisija [16].

41. Podjetje Recylex tudi trdi, da se je Splošno sodišče v točkah 88 in 89 izpodbijane sodbe napačno sklicevalo na sodno prakso, ki se nanaša na točko 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002, saj ta določba in točka 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 temeljita na drugačnih merilih za upravičenost do delne imunitete.

42. Komisija ugotavlja, da je cilj delne imunitete kot izjeme od pravila, po katerem mora biti podjetje kaznovano za storjene kršitve pravil o konkurenci, da se pospešijo sodelovanje podjetij z ustvarjanjem ozračja negotovosti, ker se podjetjem, ki sodelujejo počasneje, dodelijo manjša znižanja globe.

43. V skladu s tem ciljem merilo, ki se uporablja za dodelitev delne imunitete v skladu s točko 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, po mnenju Komisije določa, da morata biti izpolnjena dva pogoja: (i) podjetje, ki prosi za imuniteto, mora prvo dokazati dejstva, s katerimi Komisija pred tem ni bila seznanjena, in (ii) zgoraj navedena dejstva morajo Komisiji omogočati sprejetje novih ugotovitev glede resnosti in trajanja kršitve. V skladu s točko 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 bi morala biti samostojna dokazna sredstva samo tisti dokazi, ki jih predloži podjetje, ne pa tudi tisti, s katerimi je Komisija že seznanjena.

44. Čeprav besedilo točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 ni popolnoma enako besedilu točke 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002, novo obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2006 po mnenju Komisije ne bi smelo vplivati na merilo, ki je bilo podlaga za to določbo, niti na njeno razlago ali obseg uporabe.

45. Komisija nazadnje ugotavlja, da merilo, ki naj bi bilo upoštevno po mnenju podjetja Recylex, ni skladno s cilji obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. Po eni strani naj bi ga bilo težko praktično uporabljati, ker bi zahtevalo primerjavo dokazne vrednosti informacij, ki jih je predložilo podjetje, z informacijami, ki jih je že imela Komisija o istem dejstvu, da bi se ugotovilo, ali so zadnjenavedene informacije samostojna dokazna sredstva v smislu točke 25 obvestila o sodelovanju iz leta 2006, in sicer

15 T-265/12, EU:T:2016:111, točka 386.

16 T-154/09, EU:T:2013:260, točki 117 in 127.

taka, da jih ni treba podpreti z drugimi dokaznimi sredstvi. Po drugi strani naj bi tako merilo, če bi se po analogiji uporabljalo za prošnje za popolno imuniteto, lahko ustvarilo položaj, v katerem bi lahko bili do popolne imunitete hkrati upravičeni dve podjetji[17], čeprav naj bi namen obvestila o prizanesljivosti bil, da se s popolno imuniteto nagradi samo eno podjetje.

c) Presoja

46. Zlasti je treba zavrniti očitke podjetja Recylex zoper izpodbijano sodbo glede doslednosti in jasnosti obrazložitve, ki jo je podalo Splošno sodišče. Točke od 84 do 89 izpodbijane sodbe, na katere se nanašajo ti očitki, po mojem mnenju niso dvoumne. Iz obrazložitve v teh točkah je namreč jasno, da je Splošno sodišče točko 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 razlagalo tako, da je njegova uporaba omejena samo na primer, v katerem podjetje, ki sodeluje v omejevalnem sporazumu, Komisiji predloži „novo informacijo“ (točka 85), to je predloži dokazna sredstva, ki se nanašajo na „nova dejstva“ (točka 86), „s katerimi Komisija pred tem ni bila seznanjena“ (točka 84). Iz teh točk obrazložitve je prav tako jasno, da Splošno sodišče meni, da je treba, če ta pogoj ni izpolnjen, to je če podjetje predloži dokazna sredstva, ki se ne nanašajo na dejstva, s katerimi Komisija pred tem ni bila seznanjena, prošnjo za delno imuniteto zavrniti *ne glede na kakršno koli oceno dokazne vrednosti teh elementov* (točka 88), in da pride taka ocena v poštev le, če je podjetje predložilo dokazna sredstva, ki se nanašajo na „novo dejstvo“ (točka 89).

47. Presoja Splošnega sodišča iz točk od 90 do 115 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na prvi tožbeni razlog, in iz točk od 105 do 108, ki se nanaša na drugi tožbeni razlog, je bila tesno v skladu z načeli iz točk od 84 do 89 izpodbijane sodbe in razlago točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, podano v teh točkah. V skladu s to razlago se je Splošno sodišče namreč omejilo na to, da je presodilo, ali je bila v trenutku, ko je podjetje Recylex vložilo prošnjo za delno imuniteto, Komisija „že seznanjena“ po eni strani s protikonkurenčnim sestankom v Windhagnu in s tem, da se je kršitev začela jeseni leta 2009 (prvi tožbeni razlog), in po drugi strani s tem, da se je omejevalni sporazum nanašal tudi na francosko ozemlje[18] (drugi tožbeni razlog).

48. Okoliščina, da je Splošno sodišče na dveh različnih mestih v izpodbijani sodbi v zvezi z lastnoročnimi zapiski podjetja Campine uporabilo različno terminologijo ter po eni strani ugotovilo, da ti zapiski „vsebujejo različne informacije, ki *dokazujejo*, da je šlo za zapisnik protikonkurenčnega sestanka“ („*they contain information that* established *that this was a record of anticompetitive discussions*“) (točka 93), in po drugi, da je bilo „glede na vsebino in smisel teh zapiskov mogoče *dokazati*, da so različna navedena podjetja in njihovi zastopniki 23. septembra 2009 sodelovali na protikonkurenčnem sestanku“ („*it was possible* to establish *from the content and meaning of the handwritten notes that the various undertakings referred to and their representatives had participated, on 23 September 2009, in an anticompetitive meeting*“) (točka 95)[19], ne izpodbija zgoraj navedenega.

17 To naj bi bilo prvo podjetje, ki je Komisiji predložilo informacije o kršitvi, ali po kronološkem vrstnem redu drugo podjetje, ki je Komisiji predložilo dodatne informacije o isti kršitvi, ki Komisiji omogočajo, da to kršitev ustrezno dokaže, čeprav je bila Komisija z njo že seznanjena.

18 Splošno sodišče je preučilo, ali je bila Komisija, preden je podjetje Recylex 23. oktobra 2012 vložilo prošnjo za prizanesljivost, *že seznanjena* s tem, da je bil 23. septembra 2009 izveden protikonkurenčni sestanek (v različici v verodostojnem jeziku postopka: „whether the Commission *was already aware*, before Recylex's application for leniency of 23 October 2012, of the fact that an anticompetitive meeting had taken place on 23 September 2009“) (točka 91), in je, potem ko je upoštevalo več dokumentov, ki jih je imela Komisija pred to prošnjo, ugotovilo, da je bila Komisija *„že seznanjena“* (točka 96) s tem sestankom („the Commission *was already aware* of the fact that an anticompetitive meeting had taken place on 23 September 2009 before it received the information provided by Recylex“) (točka 96). Na enak način je v točki 106 izpodbijane sodbe Splošno sodišče zaključilo, da je bila Komisija *že seznanjena* s tem, da se je omejevalni sporazum nanašal na Francijo, preden je od podjetja Recylex prejela prošnjo za delno imuniteto („*the Commission* was already aware *of the fact that the cartel covered France before Recylex's application for partial immunity*“). Vsi poudarki so moji.

19 Moj poudarek.

49. Dejansko, ne glede na to, da uporaba glagola „to establish“ v točki 95 izpodbijane sodbe ni natančen prevod izraza v francoščini – jeziku, v katerem je bila sodba napisana, ki pa ni verodostojen [20] – je Splošno sodišče v točki 97 izpodbijane sodbe jasno navedlo, da njegova preučitev ni zajemala ocenjevanja dokazne vrednosti dokaznih sredstev, ki jih je že imela Komisija, preden je podjetje Recylex vložilo prošnjo za prizanesljivost. Drugače povedano, Splošno sodišče se ni vprašalo, ali bi ta dokazna sredstva sama po sebi Komisiji omogočila, da ustrezno dokaže dejstva, na katera se nanašajo dokazna sredstva, ki jih je predložilo podjetje Recylex, niti se o tem ni izreklo, čeprav je videti, da podjetje Recylex meni nasprotno. Na to točko se bom vrnil pri obravnavi drugega in tretjega dela prvega pritožbenega razloga.

50. Na podlagi zgoraj navedenega torej menim, da je treba prvi del prvega pritožbenega razloga, kjer se z njim trdi, da je utemeljitev Splošnega sodišča v točkah od 79 do 99 izpodbijane sodbe nedosledna in nejasna, zavrniti kot neutemeljen.

51. Nekatere trditve v okviru tega dela in drugi pritožbeni razlog se sklicujejo na napako Splošnega sodišča pri razlagi točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

52. Za obravnavo tega očitka menim, da je primerno, da se najprej izognem vprašanju, ki je sicer osrednje v nasprotujočih si trditvah strank, in sicer glede pomena sprememb ureditve delne imunitete, uvedenih z obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2006. V samem začetku se ne bom osredotočil na različno ubeseditev v dveh različicah obvestila o prizanesljivosti, ampak bom najprej jezikovno, sistematično in teleološko analiziral točko 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

53. S prvega vidika, besedilo te točke omogoča določitev štirih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni v prošnji podjetja, da je lahko upravičeno do delne imunitete.

54. Prvi pogoj je časovni: podjetje mora prvo predložiti Komisiji dokazna sredstva, ki so primerna za dodelitev delne imunitete. Isti pogoj je določen v točki 8 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 glede popolne imunitete pred globami. Določitev časovnega pogoja je bistvena za učinkovitost programa prizanesljivosti, ker podjetja spodbuja, da sodelujejo z organi, pristojnimi za konkurenco, in da to storijo čim prej. Brez tega pogoja bi strategija podjetij lahko bila, da čakajo – zlasti ob upoštevanju negativnih posledic, ki bi jim bila izpostavljena s prijavo omejevalnega sporazuma – in upajo, da se bodo tudi drugi udeleženci omejevalnega sporazuma odločili, da ne bodo sodelovali. Taka strategija pa postane slaba, če se podjetja zavedajo, da lahko imuniteto dobijo samo, če prijavijo omejevalni sporazum pred drugimi udeleženci [21]. Določitev časovnega pogoja bi lahko tudi spodbujala mero medsebojnega nezaupanja med udeleženci omejevalnega sporazuma, ki lahko pripomore k hitrejšemu prenehanju sporazuma ali njegovi prijavi. Navedeno velja za podelitev popolne imunitete pred globami in z ustreznimi spremembami za sodelovanje, ki daje pravico do delne imunitete ali znižanja globe. Navedeni pogoj zahteva, da je samo eno podjetje, in sicer tisto, ki kronološko prvo predloži dokazna sredstva v skladu s točko 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti, lahko upravičeno do delne imunitete, prav tako pa je, kot je pravilno poudarila Komisija, samo eno podjetje lahko upravičeno do popolne imunitete.

20 Francoska jezikovna različica točke 95 se glasi: „le contenu et le sens des notes manuscrites *permettaient de savoir* que les différentes entreprises citées et leurs représentants avaient participé, le 23 septembre 2009, à une réunion anticoncurrentielle“, poudarek je moj.

21 Glede tega glej sodbo LG Display, točka 84, in sklep z dne 21. novembra 2013, Kuwait Petroleum in drugi/Komisija (C-581/12 P, neobjavljen, točka 20).

55. Drugi pogoj iz točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 se nanaša na vrednost dokazov, ki jih predloži podjetje, ki vlaga prošnjo za delno imuniteto: to morajo biti „samostojna dokazna sredstva“. Iz točke 25 tega obvestila je razvidno, da se za „samostojna dokazna sredstva“ štejejo tisti dokazi, ki pri ugovoru ne potrebujejo dopolnilnega gradiva v podporo. Z drugimi besedami, podjetje je upravičeno do delne imunitete, če predloži dokazna sredstva, ki samostojno Komisiji omogočajo, da ustrezno dokaže dejstva, ki jih navaja podjetje [22].

56. V skladu s tretjim pogojem mora podjetje, ki prosi za dodelitev delne imunitete, Komisiji predložiti dokazna sredstva, ki se nanašajo na „dodatna dejstva“. V drugih jezikovnih različicah, na primer v francoski („éléments de fait supplémentaires“), angleški („additional facts“) ali španski („hechos adicionales“), je bolj jasno, da se ta izraz nanaša na dodatna dejstva, ki *dopolnjujejo* tista, s katerimi je Komisija že seznanjena [23]. Poudariti je treba, da mora biti po tem pogoju „dopolnjena“ *dejanska podlaga*, na kateri Komisija preuči kršitev, in ne dokazna podlaga [24].

57. Četrti pogoj je povezan s primernostjo dejstev, na katera se nanašajo dokazi, ki jih je predložilo podjetje, da povečajo resnost ali trajanje kršitve. Zahteva se, da sodelovanje dopolni obstoječo dejansko podlago tako, da Komisiji omogoči, da pride *do novih ugotovitev* [25] o kršitvi poleg tistih, do katerih je prišla do takrat na podlagi informacij, ki jih je prejela od drugih podjetij, in na podlagi svoje preiskave.

58. Zgoraj navedeni pogoji so kumulativni.

59. Če po obravnavi točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti obravnavamo njegovo sistematično uvrstitev, je takoj razviden element vključitev ureditve delne imunitete v točki, ki določa posledice sodelovanja, urejenega v točki 24 obvestila, z vidika zmanjšanja globe. Iz razlogov, ki jih bom navedel v nadaljevanju, pa menim, da ta sistematični podatek ne bi smel odločilno vplivati na razlago pravil s področja delne imunitete, zlasti z vidika sodelovanja, na podlagi katerega se dodeli taka imuniteta v okviru določb iz točke 24 tega obvestila.

60. Točka 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 ima dejansko ločeno logiko, kot je logika točke 24 obvestila, ne le zaradi zgoraj omenjenih pogojev za dodelitev [26], ampak tudi zaradi tega, kako se tako sodelovanje podjetja nagradi. Če se skladno s točko 26, prvi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 na podlagi točke 24 tega obvestila globa zniža z uporabo odstotnih stopenj, določenih na podlagi dejanskega prispevka – glede na kakovost in čas posega – posameznega podjetja, tretji odstavek točke 26 tega obvestila določa, da Komisija pri določitvi višine morebitne globe, ki se naloži podjetju, ne upošteva dejstev, na katera se nanaša prošnja za delno imuniteto, torej v bistvu ne upošteva dela nezakonitega ravnanja zadevnega podjetja. S tega vidika je delna imuniteta sorodna popolni imuniteti, ki se prizna podjetju za „odločilen prispevek […] k uvedbi preiskave ali ugotovitvi kršitve“ [27].

22 Ugotavljam, da je enak pogoj določen v členu 18(3) Direktive 2019/1, kjer se zahteva predložitev „prepričljivih dokazov“.

23 Italijanska različica člena 18(3) Direktive 2019/1, ki določa isti pogoj, je bolj eksplicitna in določa, da morajo dokazna sredstva, ki jih predloži podjetje, omogočati dokazovanje „dodatnih dejstev“.

24 Ugotavljam pa, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 17. maja 2013, MRI/Komisija (T-154/09, EU:T:2013:260, točka 117), ki jo podjetje Recylex navaja v utemeljitev svoje trditve, ta pogoj razložilo v smislu, da morajo dokazna sredstva, ki jih predloži podjetje, omogočiti „ugotovitev dodatnih dejstev *v primerjavi s tistimi, ki jih lahko ugotovi Komisija*“. Moj poudarek.

25 Glej v tem smislu glede manj eksplicitnega besedila točke 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 sodbo LG Dislay, točka 78. Besedilo Direktive 2019/1 se razlikuje od besedila točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti in se omejuje na določitev, da morajo dokazi, ki jih predloži podjetje, privesti do „povišanja glob v primerjavi z globami, ki bi se sicer izrekle udeležencem v skrivnem kartelu“.

26 Glede različnih meril za ocenjevanje za dodelitev delne imunitete ali znižanje globe v smislu obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 glej sodbo z dne 27. februarja 2014, LG Display in LG Display Taiwan/Komisija (T-128/11, EU:T:2014:88, točka 190).

27 Glej točko 4 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

61. Različna merila, ki so pogoj za uporabo delne imunitete, v primerjavi z znižanji globe, določenimi v točki 24 v povezavi s točko 26, prvi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ter predvideni različni načini nagrajevanja so posledica *razlike v kakovosti* sodelovanja podjetja. Da se lahko podjetju dodeli delna imuniteta, ne zadostuje, da zagotovi „dokazna sredstva […], ki pomenijo znatno dodano vrednost v primerjavi z dodatnimi sredstvi, s katerimi Komisija že razpolaga“, ki „povečajo zmožnost Komisije, da dokaže obstoj domnevnega kartela“ [28], tudi če so samostojna dokazna sredstva v smislu točke 25, zadnji stavek, tega obvestila, ampak se zahteva *quid pluris*. Dokazna sredstva, ki jih predloži podjetje, morajo torej Komisiji razkriti drugačno razsežnost kršitve z vidika trajanja ali resnosti.

62. Če ne bi bilo tako, se vsebina, urejena v točki 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ne bi razlikovala od vsebine v točki 24 in 25 tega obvestila – ki že obravnava možnost, da podjetje predloži „samostojna dokazna sredstva“, razen po naravi dejstev, na katera se nanašajo ta dokazna sredstva. Poleg tega, kar je navedeno zgoraj, temu nasprotuje tudi to, da v točki 26, tretji odstavek, ni nobene izrecne navedbe glavnih dokazov, s katerimi Komisija že razpolaga ob predložitvi prošnje za delno imuniteto, v nasprotju s točko 24, kjer je izrecno navedeno, da morajo podjetja predložiti dokazna sredstva, ki pomenijo znatno dodano vrednost „v primerjavi z dokaznimi sredstvi, s katerimi Komisija že razpolaga“.

63. Nazadnje, cilja točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 sta po eni strani, da se Komisiji omogoči, da nagradi podjetje, ki predloži nova dokazna sredstva, ki lahko razkrijejo daljše trajanje ali večjo resnost omejevalnega sporazuma, s katerim je že bila seznanjena in glede katerega je že dodelila popolno imuniteto drugemu sodelujočemu podjetju, in po drugi strani, da se podjetju, ki ne more biti več upravičeno do imunitete in je sodelovalo tako, da je v preiskavi predložilo nova dokazna sredstva, zagotovi, da se mu zaradi njegovega prispevka ne bo povečala kazen, ki bi mu bila naložena, če teh dokaznih sredstev ne bi predložilo [29]. Z vidika teh ciljev podjetje, ki samo pomaga izboljšati seznanjenost Komisije z obdobjem ali vidikom, s katerim je bila Komisija že seznanjena, ni upravičeno do delne imunitete, tudi če so predloženi dokumenti pomembni in koristni za potrditev dokaznega okvira, ki ga Komisija že ima na podlagi dokaznih sredstev, ki se nanašajo na naravo, obseg ali mehanizme omejevalnega sporazuma [30].

64. Na podlagi zgoraj navedenega menim, da je treba na podlagi jezikovne, sistematične in teleološke razlage točke 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006 to določbo razlagati tako, da za pravico podjetja do delne imunitete ne zadostuje, da predloži samostojna dokazna sredstva, ki Komisiji omogočajo, da ugotovi dejstva, ki povečujejo resnost ali trajanje kršitve, ampak je potrebno, da Komisija ob predložitvi prošnje s temi dejstvi še ni seznanjena, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju.

65. Tej ugotovitvi po mojem mnenju ne nasprotuje, da točka 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 ne prevzema jasnejše ubeseditve iz točke 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002.

66. Ni dvoma, da je izraz „dejstva, za katera Komisija prej ni vedela“ nedvoumen glede potrebe, da so v prošnji za delno imuniteto Komisiji predložene „nove informacije“ [31]. Vendar po mojem mnenju ne bi bilo prav, če bi samo zato, ker v obvestilu iz leta 2006 ni bil uporabljen isti izraz, sklepali, da je bil namen Komisije odstraniti to zahtevo iz pogojev za dodelitev delne imunitete.

28 Glej točki 24 in 25 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

29 Glej v tem smislu v zvezi z obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002 sodbo z dne 5. oktobra 2011, Transcatab/Komisija (T-39/06, EU:T:2011:562, točka 381).

30 Glej v tem smislu v zvezi z obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002 sodbo z dne 5. oktobra 2011, Transcatab/Komisija (T-39/06, EU:T:2011:562, točka 382).

31 Glej sodbo LG Display, točka 79.

67. Po eni strani, kot je navedeno zgoraj, bi lahko besedilo točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, čeprav je zaradi uporabe izraza „dodatna dejstva“ manj eksplicitno, lahko razlagali tako, da mora prošnja za delno imuniteto Komisiji predstaviti dodatna dejstva, s katerimi prej ni bila seznanjena.

68. Po drugi strani je iz izjav Komisije ob sprejetju obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 razvidno, da merilo za dodelitev delne imunitete ni bilo spremenjeno, ampak samo pojasnjeno, zlasti glede dokazne vrednosti dokaznih sredstev, ki jih predložijo podjetja [32].

69. V nasprotju s trditvami pritožnic torej ni mogoče šteti, da je primerjava med različnima besediloma točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 in točke 23, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 odločilna.

70. Na podlagi vsega zgoraj navedenega torej menim, da je Splošno sodišče pravilno razložilo točko 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006, ko je menilo, da je eden od pogojev za njegovo uporabo ta, da se dokazna sredstva, ki jih predloži podjetje, nanašajo na dejstva, s katerimi Komisija pred tem ni bila seznanjena.

71. Vendar je treba pojasniti, da za izključitev iz dodelitve delne imunitete ne zadostuje, da lahko Komisija samo na podlagi domnev že predpostavlja dejstva, na katera se nanašajo informacije, ki jih je predložilo podjetje, ampak mora imeti dokazna sredstva, tudi če so samo indici, ki ji omogočajo sklep, da so ta dejstva nastala, pa čeprav jih še ne more ustrezno dokazati. V teh primerih namreč dokazna sredstva, ki jih predloži podjetje, ne morejo „pomeniti“ novega dokaza, ampak samo okrepijo sposobnost Komisije, da dokaže dejstva, na katera se nanašajo taka dokazna sredstva, zato lahko omogočajo samo znižanje globe [33].

72. Ugotoviti je torej treba, da mora podjetje, da bo upravičeno do delne imunitete, prvo seznaniti Komisijo z dejstvi, ki povečujejo resnost ali trajanje kršitve, in predložiti dokazna sredstva, ki tej instituciji omogočajo, da ta dejstva ugotovi. Če je bila Komisija že seznanjena s temi dejstvi, kot je pojasnjeno v prejšnjem odstavku, ali če predložena dokazna sredstva ne dosegajo te dokazne vrednosti, je lahko podjetje upravičeno le do morebitnega znižanja globe v smislu točke 26, prvi odstavek, obvestila o globah.

73. Trditev podjetja Recylex, da za uporabo točke 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006 ni potrebno, da Komisija ni bila seznanjena z dejstvi, na katera se nanaša prošnja za delno imuniteto, je torej treba zavrniti [34]. To pomeni, da v nasprotju s tem, kar je trdilo podjetje Recylex v okviru drugega tožbenega razloga, in kot je pravilno pojasnilo Splošno sodišče v točki 88 izpodbijane sodbe, primerjava dokazne vrednosti dokaznih sredstev, ki jih je podjetje predložilo v podporo prošnji za delno imuniteto, in

32 Glej v tem smislu sporočilo Evropske komisije za javnost z dne 7. decembra 2006, IP/06/1705. Sprememba obvestila o prizanesljivosti je bila med drugim sprejeta za uskladitev tega obvestila s cilji, določenimi v Programu prizanesljivosti za model ECN; glej sporočilo Evropske komisije za javnost z dne 29. septembra 2006, IP/06/1288, kjer je navedeno, da je bil namen ene od sprememb, predlaganih na razpravi v okviru Evropske mreže za konkurenco, „jasno določiti, da bodo samo samostojna dokazna sredstva nagrajena zunaj razredov znižanja globe“ na naslovu: https://ec.europa.eu/competition/cartels/legislation/leniency_legislation.html; glej tudi dokument Competition: Revised Leniency – Frequently Asked Questions na naslovu https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEMO_06_469 v zvezi s pojmom „compelling evidence“ za dodelitev delne imunitete. Glede razmerja med programi prizanesljivosti, sprejetimi na nacionalni ravni, na ravni Unije in v okviru Evropske mreže za konkurenco glej zlasti sodbo z dne 20. januarja 2016, DHL Express (Italy) in DHL Global Forwarding (Italy) (C-428/14, EU:C:2016:27).

33 V tem smislu ni izključeno, da je mogoče delno imuniteto dodeliti, tudi kadar ima Komisija na voljo dokazna sredstva, vendar jih ne more razložiti brez informacij, ki jih predloži podjetje, ki vloži prošnjo za delno imuniteto; glej v tem smislu tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca N. Jääskinena v zadevi Repsol Lubricantes y Especialidades in drugi/Komisija (C-617/13 P, EU:C:2015:487, točka 31).

34 Videti je, da med sodbami Splošnega sodišča, ki jih podjetje Recylex navaja v utemeljitev svoje trditve, to trditev podpira samo sodba z dne 17. maja 2013, MRI/Komisija (T-154/09, EU:T:2013:260, točke 117, 127 in naslednje). Pravzaprav sodba Deutsche Bahn, ki jo navaja Splošno sodišče v točki 89 izpodbijane sodbe, sprejema v bistvu enako razlago, kot je navedena v teh sklepnih predlogih (glej točke 377, 381, 385 in 386). Točka 386 sodbe z dne 29. februarja 2016, Schenker/Komisija (T-265/12, EU:T:2016:111), pa vsebuje samo razlago člena 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006.

dokaznih sredstev, s katerimi je bila Komisija na datum vložitve prošnje že seznanjena, ni pomembna, če se navedena dokazna sredstva nanašajo na dejstva, s katerimi je Komisija že seznanjena, kot je pojasnjeno zgoraj. Dejansko se v tem primeru točka 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006 sploh ne uporablja.

74. Poudarjam tudi, da je razlaga te določbe, kot jo predlaga podjetje Recylex, po mojem mnenju napačna, tudi če bi jo sprejeli. To podjetje v bistvu trdi, da je podjetje upravičeno do delne imunitete, če ob vložitvi prošnje Komisija še ne more ustrezno dokazati dejstev, na katera se nanašajo dokazna sredstva, predložena v podporo prošnji. Ne le, da razlage, po kateri je zavrnitev dodelitve delne imunitete v bistvu odvisna od tega, da Komisija že ima samostojna dokazna sredstva, ki se nanašajo na ta dejstva, ne potrjuje besedilo točke 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006, ampak tudi ni navedena med pogoji za uporabo točke 24. Ta namreč zahteva, da imajo dokazna sredstva, ki jih predloži podjetje, za Komisijo znatno dodano vrednost, ki okrepi njeno sposobnost, da dokaže obstoj domnevnega omejevalnega sporazuma, vendar ne določa, da se prošnji za znižanje globe samodejno ugodi v vseh primerih, v katerih Komisija še ni sposobna dokazati dejstev, na katera se nanašajo navedena dokazna sredstva. Čeprav je očitno, da se lahko prošnja za znižanje globe zavrne, če Komisija že ima dovolj dokazov, je v vseh drugih primerih primernost dokaznih sredstev, ki jih predloži podjetje, za znižanje globe odvisna od ocene njihove vrednosti, ki se opravi za vsak primer posebej.

d) Sklepni predlogi o prvem delu prvega pritožbenega razloga in o drugem pritožbenem razlogu

75. Na podlagi vsega zgoraj navedenega Sodišču predlagam, naj prvi del prvega pritožbenega razloga zavrne.

76. V okviru drugega pritožbenega razloga podjetje Recylex po eni strani Splošnemu sodišču očita, da je napačno razložilo pravno merilo za uporabo točke 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006, in po drugi, da z uporabo drugega merila, ki je upoštevno po mnenju podjetja Recylex, ni preučilo, ali bi dokazni elementi, ki jih je imela na voljo Komisija, preden je prejela prošnjo podjetja Recylex za prizanesljivost, tej instituciji omogočili, da ustrezno dokaže obstoj kršitve, ki se nanaša na Francijo. Na podlagi zgornjih preudarkov je treba oba očitka in posledično drugi pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

2. Drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga: izkrivljanje dokazov in kršitev pravil o dokaznem bremenu

a) Izpodbijana sodba

77. Splošno sodišče je v točkah od 91 do 96 izpodbijane sodbe, na katere se nanašata drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga, ugotovilo, da je že iz lastnoročnih zapiskov, ki jih je pripravil zaposleni podjetja Campine in so bili pridobljeni med inšpekcijskim pregledom v prostorih podjetja med 26. in 28. septembrom 2012, v povezavi s splošnimi informacijami o omejevalnem sporazumu, ki jih je predložilo podjetje JCI v svoji prošnji za prizanesljivost, mogoče razbrati, da je okoli 23. septembra 2009 potekal večstranski protikonkurenčni sestanek. Čeprav v teh zapiskih ni bil izrecno naveden kraj tega srečanja in je bil omenjen datum 24. september 2009, in ne 23. september 2009, je Splošno sodišče štelo, da vsebujejo več informacij, ki omogočajo ugotovitev, da je to zapisnik sestanka, na katerem je potekala razprava o nakupni ceni odpadnih akumulatorjev, in ne, kot je trdilo podjetje Campine, zapisnik o pogajanjih za podaljšanje pogodbe o sodelovanju med podjetjema JCI in Campine. V točki 94 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da za določitev datuma začetka omejevalnega sporazuma niso nujne informacije o kraju, kjer je potekal prvi protikonkurenčni sestanek. Na podlagi teh dokaznih sredstev je Splošno sodišče štelo, da je bila Komisija „seznanjena“ z okoliščino, da je 23. septembra 2009 potekal protikonkurenčni sestanek, še preden je prejela informacije podjetja Recylex v okviru njegove prošnje za prizanesljivost, ki so samo okrepile sposobnost Komisije, da to okoliščino dokaže (glej točko 96 izpodbijane sodbe).

b) Trditve strank

78. Podjetje Recylex z drugim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je očitno izkrivilo lastnoročne zapiske podjetja Campine in informacije, ki jih je predložilo podjetje JCI, ker je štelo, da ta dokazna sredstva omogočajo Komisiji, da dokaže obstoj večstranskega protikonkurenčnega sestanka 23. septembra 2009 in da ta datum določi za datum začetka kršitve. Podjetje Recylex po eni strani trdi, da informacije, ki jih je 28. junija 2012 predložilo podjetje JCI, ne omenjajo nobenega sestanka ali protikonkurenčnih stikov v septembru 2009 in nikakor ne kažejo, da bi se omejevalni sporazum začel v tistem obdobju. Po drugi strani podjetje Recylex ugotavlja, da je bil v lastnoročnih zapiskih podjetja Campine naveden drug datum kot 23. september 2009 (24. september 2009), da v njih ni navedeno, kdo je sodeloval na sestanku, niti ni omenjena njegova protikonkurenčna narava, in nazadnje, da je podjetje Campine med celotnim upravnim postopkom zanikalo, da bi se ti zapiski nanašali na protikonkurenčne stike, čeprav bi moralo kot prosilec za prizanesljivost lojalno sodelovati s Komisijo.

79. Podjetje Recylex v okviru tretjega dela prvega pritožbenega razloga trdi, da je dolžnost Komisije dokazati obstoj dejstev, ki tvorijo kršitev. Lastnoročni zapiski podjetja Campine naj niti v povezavi z informacijami, ki jih je 28. junija 2012 predložilo podjetje JCI, ne bi bili točni in zanesljivi dokazi o obstoju kršitve zaradi organizacije protikonkurenčnega sestanka v Windhagnu 23. septembra 2009. Ker je Splošno sodišče ugotovilo, da so ti zapiski Komisiji omogočili, da je dokazala obstoj tega sestanka, naj bi kršilo pravila s področja dokaznega bremena.

80. Po mnenju Komisije trditev podjetja Recylex v okviru zgoraj navedenih očitkov ni mogoče sprejeti, ker pravzaprav zahtevajo, da Sodišče znova preuči dokaze. Tem trditvam ugovarja tudi vsebinsko.

c) Presoja

81. Oba očitka podjetja Recylex po mojem mnenju temeljita na napačni razlagi izpodbijane sodbe. Splošno sodišče v nasprotju s trditvami podjetja Recylex v točkah od 93 do 97 izpodbijane sodbe sploh ni ugotovilo, da so bila dokazna sredstva, s katerimi je razpolagala Komisija, preden je podjetje Recylex vložilo prošnjo za prizanesljivost, in sicer lastnoročni zapiski podjetja Campine in informacije, ki jih je 28. junija 2012 predložilo podjetje JCI, zadosten dokaz o tem, da je bil 23. septembra 2009 v Windhagnu protikonkurenčni sestanek udeležencev omejevalnega sporazuma [35].

82. Splošno sodišče pa je, kot sem že navedel v točki 49 teh sklepnih predlogov, samo ugotovilo, da so zgoraj navedeni dokumenti, obravnavani skupaj, Komisiji omogočili, da se *je seznanila* z dejstvom, da je bil 23. septembra 2009 protikonkurenčni sestanek. To je jasno iz točk od 85 do 89 izpodbijane sodbe v zvezi z razlago točke 26, tretji odstavek, obvestila iz leta 2006, ki je uporabljena v točkah od 91 do 97 te sodbe [36], zlasti pa iz točk 96 in 97 te sodbe.

83. V prvi od teh točk je Splošno sodišče, potem ko je lastnoročne zapiske podjetja Campine analiziralo glede na dokumente, ki jih je predložilo podjetje JCI, ugotovilo, da „je bila Komisija *že seznanjena* z dejstvom, da je bil 23. septembra 2009 protikonkurenčni sestanek, še preden je prejela informacije od podjetja Recylex“ [37]. Res je, da je Splošno sodišče v isti točki pojasnilo, da so informacije, ki jih je predložilo podjetje Recylex „[…] okrepile sposobnost Komisije, da to dejstvo dokaže“. Vendar menim, da iz tega stavka, zlasti ob upoštevanju celotne obrazložitve, v katero je umeščen, ni mogoče sklepati, da je Splošno sodišče hotelo izjaviti, da so zgoraj navedeni zapiski in dokumenti *sami po sebi* zadostovali za to, da se ustrezno dokaže, da je bil navedeni sestanek izveden.

35 Ugotavljam, da je videti, da se tudi Komisija strinja z razlago izpodbijane sodbe, po kateri naj bi Splošno sodišče ugotovilo, da dokumenti, s katerimi je ta institucija že razpolagala, ko je podjetje Recylex vložilo prošnjo za prizanesljivost, omogočajo, da se dokaže, da je 23. septembra 2009 v Windhagnu potekal sestanek.

36 Glej točko 91 izpodbijane sodbe.

37 Moj poudarek.

84. V točki 97 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče trditve podjetja Recylex o primerjavi dokazne vrednosti dokumentov, ki jih je predložilo, in tistih, s katerimi je Komisija že razpolagala, razglasilo za brezpredmetne. V skladu z razlago točke 26, tretji odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, navedeno v točkah od 85 do 89 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče menilo, da ta primerjava ni potrebna. Torej ni moglo ugotoviti, kot napačno meni podjetje Recylex, da so dokazna sredstva, s katerimi je razpolagala Komisija, sama po sebi zadostovala, da se dokaže datum začetka kršitve, ne glede na informacije, ki jih je predložilo podjetje Recylex v okviru svoje prošnje za prizanesljivost.

d) Sklepni predlogi o drugem in tretjem delu prvega pritožbenega razloga ter o tem pritožbenem razlogu v celoti

85. Na podlagi zgornjih preudarkov menim, da je treba zavrniti tudi drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga podjetja Recylex in da ni treba preučiti, ali je, kot trdi podjetje Recylex, Splošno sodišče izkrivilo predložena dokazna sredstva. Glede tega ugotavljam, da podjetje Recylex v okviru drugega dela svojega pritožbenega razloga ni ugovarjalo, da so ta dokazna sredstva Komisiji omogočila, da se seznani s tem, da je 23. septembra 2009 potekal protikonkurenčni sestanek med udeleženci omejevalnega sporazuma, kot je ugotovilo Splošno sodišče, ampak samo, da je bila Komisija že sposobna ustrezno dokazati to okoliščino, preden je prejela informacije, ki jih je predložilo podjetje Recylex.

86. Glede na vse zgoraj navedeno je treba po mojem mnenju prvi pritožbeni razlog zavrniti v celoti.

C. Tretji pritožbeni razlog: napačna uporaba točke 26, prvi odstavek, obvestila o sodelovanju iz leta 2006

1. Izpodbijana sodba

87. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na točke od 136 do 154 izpodbijane sodbe, s katerimi je Splošno sodišče zavrnilo četrti tožbeni razlog podjetja Recylex. V okviru tega tožbenega razloga je podjetje Recylex menilo, da podjetje Eco-Bat, ki ga je Komisija štela za prvo podjetje, ki je predložilo dokazna sredstva z znatno dodano vrednostjo, ni izpolnilo svoje obveznosti sodelovanja s Komisijo, ker je predložilo nepopolne in zavajajoče informacije glede ozemelj, na katerih je bila storjena kršitev, zato bi moralo biti izključeno iz ugodnosti, določene v točki 26, prvi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. Podjetje Recylex je trdilo, da bi moralo po izključitvi podjetja Eco-Bat samo vstopiti na njegovo mesto in prejeti ugodnost največjega znižanja globe, in sicer za 50 %, ob uporabi točke 26, prvi odstavek, prva alinea, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

88. Splošno sodišče ni preučilo trditev podjetja Recylex o sodelovanju podjetja Eco-Bat, ampak je odgovorilo negativno na predloženo vprašanje, ali lahko v primeru, v katerem sta dve podjetji predložili dokaze z znatno dodano vrednostjo, podjetje, ki jih je predložilo drugo, vstopi na mesto prvega podjetja, če se izkaže, da sodelovanje prvega podjetja ni izpolnjevalo zahtev iz točke 12 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006[38]. Splošno sodišče je na podlagi ozke razlage pravil o prizanesljivosti v točkah od 147 do 150 izpodbijane sodbe štelo, da ne besedilo tega obvestila ne njegova logika ne kažeta, da nespoštovanje obveznosti sodelovanja vpliva na kronološki vrstni red prejema prošenj za prizanesljivost.

89. Splošno sodišče je zato ugotovilo, da Komisija ni storila napake, ko podjetju Recylex ni odobrila znižanja globe v razredu od 30 do 50 %.

38 Glej točki 141 in 150 izpodbijane sodbe.

2. Trditve strank

90. Podjetje Recylex trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2006 in da je napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da tudi če sodelovanje podjetja Eco-Bat ne bi bilo skladno s pogoji iz točke 12 tega obvestila, podjetje Recylex ne bi moglo vstopiti na njegovo mesto na lestvici znižanj globe iz točke 26, prvi odstavek, navedenega obvestila. Po mnenju podjetja Recylex je iz besedila, zgradbe in ciljev obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 razvidno, da podjetje, katerega sodelovanje ne izpolnjuje pogojev iz člena 12 obvestila, ne more biti upoštevano pri razvrstitvi iz točke 26, prvi odstavek, obvestila in da se ne zastavlja vprašanje glede njegove razvrstitve na lestvici. V nasprotju s trditvami Splošnega sodišča naj takšen pristop ne bi tvegal, da se oslabi spodbuda za čim hitrejše sodelovanje podjetij s Komisijo, ampak naj bi bolj spodbujal k učinkovitemu, celovitemu in hitremu sodelovanju.

91. Komisija meni, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen. Tudi če bi podjetje Eco-Bat kršilo svojo obveznost sodelovanja, naj bi to pomenilo samo njegovo izključitev iz znižanja globe, pri čemer naj to ne bi prineslo nobene koristi podjetju Recylex, ki ne bi moglo vstopiti na mesto podjetja Eco-Bat, ker ni izpolnjevalo pogoja, da mora biti „prvo“ podjetje, ki je predložilo dokazna sredstva z znatno dodano vrednostjo. Po mnenju Komisije razlaga, ki jo predlaga podjetje Recylex, ni skladna s ciljem obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ker ne le, da ne bi okrepila spodbude za člane protikonkurenčnega sporazuma k čim hitrejšemu sodelovanju s Komisijo, ampak bi lahko povzročila celo okoliščine, v katerih bi bili dve podjetji upravičeni do znižanja globe v okviru istega razreda.

3. Presoja

92. Da bi bilo podjetje upravičeno do znižanja globe v smislu točke 24 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, mora Komisiji zagotoviti dokaze o domnevni kršitvi, ki pomenijo znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih Komisija že ima.

93. Zadnji stavek te točke določa, da mora podjetje izpolnjevati tudi kumulativne pogoje iz točke 12(a), (b), in (c) tega obvestila. Podjetje „sodeluje v vsem upravnem postopku Komisije resnično, v celoti, neprenehoma in brez odlašanja od časa predložitve prošnje“ (točka 12(a)), „je svojo udeležbo v domnevnem kartelu končalo takoj po vložitvi svoje prošnje“ (točka 12(b)) in „pred načrtovano vložitvijo prošnje za prizanesljivost ne sme uničiti, poneveriti ali skriti dokaznih sredstev o domnevnem kartelu niti ne razkriti dejstva ali katere koli vsebine svoje načrtovane prošnje“ (točka 12(c)). V skladu s točko 30, drugi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 „podjetje ne bo upravičeno do ugodne obravnave“, če Komisija ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev, določenih v točki 12 tega obvestila.

94. V točki 24 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 je torej po eni strani določena vsebinska zahteva za dostop do ugodnosti znižanja globe – in sicer predložitev dokaznih sredstev posebne dokazne vrednosti Komisiji – po drugi pa se zahteva spoštovanje nekaterih pogojev za upravičenost, ki se nanašajo na ravnanje podjetja pred vložitvijo prošnje za znižanje globe in pozneje. Če ni izpolnjen prvi pogoj, podjetje v skladu s točko 29 obvestila ni upravičeno do znižanja globe, če pa ni izpolnjen drugi pogoj, podjetje ni upravičeno do ugodne obravnave, čeprav je bilo upravičeno do znižanja, in sicer zaradi zgoraj navedene točke 30, drugi odstavek.

95. V točki 26 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 so določena merila za določitev obsega znižanja globe, ki se odobri podjetju, ki pridobi pravico do tega znižanja in izpolnjuje pogoje za upravičenost iz zgoraj navedene točke 12.

96. Glede tega je pomembno ugotoviti, da je v sistemu tega obvestila v prvi fazi časovno določen razred znižanja globe, do katerega je lahko upravičeno posamezno podjetje, nato pa se v okviru tega razreda določi dejansko znižanje na podlagi dodane vrednosti predloženih dokazov [39].

97. Pri tako zastavljenem besedilu je poudarjen časovni pogoj kot dejavnik spodbude k sodelovanju, katerega pomen za učinkovitost programa prizanesljivosti sem obravnaval že zgoraj [40]. Podjetja se zavedajo, da bodo lahko do največjega znižanja upravičena le, če bodo sodelovala pred drugimi podjetji, in sicer ne glede na dejansko dodano vrednost predloženih dokaznih sredstev, ki se bo ocenjevala šele v drugi fazi, da se določi višina znižanja v mejah dodeljenega razreda.

98. To pomeni, da v sistemu obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 prevladuje čas sodelovanja in torej kronološki vrstni red vložitve prošnje za znižanje globe [41].

99. Če bi torej upoštevali trditev podjetja Recylex, to ne bi pomenilo le, da bi zanemarili besedilo člena 26, prvi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, ki določa razrede znižanja globe samo glede na kronološki vrstni red vložitve prošnje, ampak bi bilo to tudi v nasprotju s samo zgradbo obvestila.

100. Kot pravilno trdi Komisija, tudi če podjetje Eco-Bat ne bi izpolnjevalo zgoraj navedenih pogojev za upravičenost in bi izgubilo pravico do ugodne obravnave, podjetje Recylex ne bi moglo pridobiti pravice do razreda znižanja globe iz prve alinee te točke, in sicer preprosto zato, ker ni prvo predložilo dokaznih sredstev z znatno dodano vrednostjo in torej ne izpolnjuje pogoja iz točke 26, prvi odstavek, prva alinea, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

101. Izguba pravice do znižanja globe zaradi nespoštovanja pogojev iz točke 12 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 ni enakovredna presoji, da ni izpolnjena vsebinska zahteva iz točke 24 tega obvestila, zato ne more koristiti drugim udeležencem programa prizanesljivosti Komisije, če je njihova prošnja kronološko poznejša, ker kronološki vrstni red vložitve prošenj, na podlagi katerega se določijo razredi znižanja iz točke 26, prvi odstavek, tega obvestila [42], ni sporen.

102. Na podlagi zgoraj navedenega torej menim, da je treba tudi tretji pritožbeni razlog podjetja Recylex zavrniti kot neutemeljen.

VI. Vmesni predlog

103. Glede na vse zgoraj navedeno menim, da je treba vse pritožbene razloge podjetja Recylex in pritožbo v celoti razglasiti za neutemeljene.

39 Glej točko 26, prvi in drugi odstavek, obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.

40 Glej točko 54 teh sklepnih predlogov.

41 Glej v tem smislu glede obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 sodbo z dne 5. oktobra 2011, Transcatab/Komisija (T-39/06, EU:T:2011:562, točke od 378 do 380).

42 Kot ugotavlja Komisija, je Splošno sodišče sprejelo podobno razlago, čeprav z ustreznimi razlikami – s katero se je po mojem mnenju treba strinjati – v zvezi s točko 8(a) obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 na področju popolne imunitete pred globami v sodbi z dne 16. septembra 2013, Repsol Lubricantes y Especialidades in drugi/Komisija (T-496/07, neobjavljena, EU:T:2013:464, točke od 325 do 336). Splošno sodišče se je zlasti osredotočilo na kronološki vrstni red dejstev, kot je bil ugotovljen v sklepu, ki se je izpodbijal s tožbo, na podlagi katere je bila sprejeta navedena sodba, in na to, da pritožnica ne more ugovarjati utemeljenosti take predstavitve (glej točke od 329 do 333). Na podlagi teh ugotovitev je sklenilo, da pritožnica nikakor ne bi mogla pridobiti pravice do imunitete pred globami, tudi če bi podjetje, ki je prvo prijavilo omejevalni sporazum, to pravico izgubilo zaradi nespoštovanja pogojev iz točke 11(a) obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 (glej točki 335 in 336 sodbe).

VII. Stroški

104. V skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča to odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena. V skladu s členom 137(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

105. Ker Sodišču predlagam zavrnitev pritožbe in ker je tako predlagala Komisija, je treba po mojem mnenju plačilo stroškov naložiti pritožnicam.

VIII. Predlog

106. Glede na zgornje ugotovitve Sodišču predlagam, naj:

– pritožbo zavrne;

– pritožnicam naloži plačilo stroškov.